

SUCCULENTA

Orgaan van de Nederl. Ver. van Vetplantenverzamelaars

Secretariaat: G. D. DUURSMA, B 140 HUIZUM bij Leeuwarden.

Liefhebberen.

Daar wij allen liefhebbers van cactussen en anderen vetplanten zijn, is het niet noodig nader te omschrijven wat „liefhebberen" is, doch wat mij aangaat, vind ik het niet alleen aangenaam om zelf een goede collectie planten te bezitten en te verzorgen, maar is het een mijner grootste genoegens ook bij andere verzamelaars zoo nu en dan eens een kijkje te nemen.

Ook is er geen beter manier om de liefde tot zijn eigen planten aan te wakkeren dan deze. Als men bij den een of anderen kennis eens een aardige verzameling beziet, valt ons oog steeds op iets interessants dat men zelf niet heeft, en dan denk ik : „kijk dat soort valt mij waarlijk mee", want, al heeft men in speciale boeken over vetplanten nog zoo veel gelezen, toch is het beter de planten in natura te zien en in vele gevallen is dan de kennismaking frappant. Ook valt het ons soms wel eens tegen, want van tamelijk gewone planten, maken de kweekers meermalen veel ophef, terwijl werkelijk prachtige en zeer interessante planten vaak niet eens genoemd worden. De oorzaak schuilt vaak in gebrek aan soortenkennis, daar er in de bloemenwinkels onzer steden wel cacteen en andere vetplanten verkocht worden door wel bekwame kweekers van gewone kasplanten en snijbloemen, doch geen kenners van vetplanten. Dit is hun echter niet kwalijk te nemen, want het aantal speciale vetplantkweekers is hier te lande nog zeer gering, hoewel ik er een paar ken die wel mee kunnen doen, doch deze natuurlijk niet te na gesproken.

Dus is het voor den liefhebber allereerst noodig de vereischte soortenkennis op te doen en juist door die kennis, als men weet wat moois er opdat gebied bestaat, zal de liehebberij zich ontplooiën. Het lezen van goede werken, maar vooral het bezien van andere collecties is de beste weg om zelf een goede verzameling van mooie soorten samen te stellen.

Wat geeft het of wij maar alles wat succulent is verzamelen ? Het ware liefhebberen is juist gelegen in het bijeenbrengen van schoone soorten, zoowel wat vorm en kleur der plant als bestekeling en bloei betreft en, zodoende onze ruimte, welke bij den gewonen liefhebber dikwijls zeer beperkt is, zoo goed mogelijk te gebruiken.

Nu zullen wij eens gaan zien wat ons zoo hier en daar bij onze kennissen bijzonder is opgevallen en welke soorten bepaald onze collectie moeten sieren.

Van alle Cacteen biedt het geslacht Echinocactus ons wel de meest aantrekkelijke planten. Zoowel wat de vormen, rijkdom als bestekeling en bloei aangaat, vinden wij hier zeer groote afwisseling. Welke lief-

hebber zou niet gaarne zoo'n groote *Echinocactus Grusonii* in zijn bezit wenschen, zooals ik er laatst in den Leidschen Hortus zag? Een bol van wel 35 cM. diameter, rijk bezet met krachtige, lichtgele, hoornachtige stekels, een prachtstuk om te zien. Ook zag ik laatst een *Echinocactus longihamatus*, met lange, haakvormige middenstekels van wel 10 cM. lang. En plaats daarnaast eens een *Echinocactus ingens* met breede stekels, dan hebt ge de paradestukken ! In een goede collectie mogen deze soorten niet ontbreken, zij geven ons juist een indruk van echte stekelcactussen en planten van zoo'n 10 cM. diameter geven ons juist het ware aspect, 't welk de jongere planten nog missen. Want als men jonge plantjes vergelijkt met tamelijk flinke exemplaren, dan zal men zien dat het verschil, wat den totaalindruk aangaat, vaak zeer groot is. Sommige cactussen schijnen in hun jeugd vaak simpele plantjes, met onbeduidende vormen en bestekeling, doch zien wij een oud exemplaar, dan staan wij vaak verbaasd dat dit dezelfde soort is. Zoo had ik dit o.a. eens toen ik een jong plantje van *Opuntia tunicata* gezien had ; ik vond er niet veel aan, doch — daar zie ik later een 'flink ontwikkelde plant en stond er werkelijk versteld van dat dit nu eigenlijk *Opuntia tunicata* was, want die fraaie, helder witte, vrij lange stekels maken deze plant voor een cactusvriend werkelijk zeer begerlijk en zoo gaat het met veel meer soorten.

Het is natuurlijk niet mogelijk en ook niet aan te raden direct een geheele collectie volwassen planten aan te schaffen, want, afgezien van het feit, dat wij dan diep in de beurs zouden moeten tasten, is het een groot genot kleine plantjes door onze goede behandeling steeds grooter te zien worden. Toch is het zeer goed, reeds bij het aanschaffen van kleine plantjes te weten, wat we er van kunnen verwachten als ze groot zijn geworden en daarom moeten wij zooveel mogelijk rondzien, om ze te leeren kennen, zoowel in hun jeugd als in hun meer volwassen staat.

Dit is vooral noodig met verschillende *Opuntia*'s, *Echinocactus*en, *Mamillarea*'s en *Cereus*soorten, daar deze over 't algemeen op ouderen leeftijd pas hun ware gedaante en bestekeling krijgen.

Haarlem.

C. H. PRINS.

Ceropegia's.

Dezer dagen een Vetplantenverzamelaar bezoekend, die er een zeer fraaie en uitgebreide collectie opna houdt, zag ik ook een vertegenwoordiger van het geslacht *Ceropegia*, een aan de *Asclepia*'s verwante vetplantengroep. De plant op zichzelf maakt geen aanspraak op uiterlijk schoon, maar de bloemen, welke gemakkelijk verschijnen, zijn zoo interessant, dat wij elken verzamelaar, die er een kas op na houdt, aanraden zich één of meer *Ceropegiasoorten* aan te schaffen.

Haar vaderland is Indië of Afrika, waar zij in vereeniging met Orchideeën en Lianen worden aangetroffen. In een vochtige kas bij een muur geplaatst, ontwikkelen zich dan ook spoedig luchtwortels, waarmee zij zich omhoog werkt. Overigens verlangt zij een zonnig plaatsje, droge aarde en een kleinen pot en laat zich door stekken gemakkelijk vermeerderen.

Van de 85 bekende *Ceropegiasoorten* noemen wij : *C rupicola*, door Deflers in Arabië op 2000 M. boven den zeespiegel ontdekt. De vingerdikke, vleezige stengels dezer soort zijn met een blauwe waslaag

bedekt en dragen hartvormige gesteelde bladeren. Terzijde van de bladsteel ontwikkelen zich de schermvormige bloeiwijzen, welke een tiental gesteelde, roze, gestreepte bloemen dragen, van een vorm die zich moeilijk laat beschrijven. *C Sandersonii* De Cesne werd in 1824 uit Oost-Indië naar Europa overgebracht en heeft langwerpige bladeren in welke oksels de langgesteelde, donkerviolet gestippelde bloemen ontspringen. De bloemen van *C elegans* Wall, *C Candelabrum* L en *C stapeliaeformis* Haw gelijken veel op laatstgenoemde soort.

In den catalogus der firma Haage & Schmidt vinden wij nog de volgende soorten vermeld : *C Brownii*, *C Gardneri*, *C gemmifera*, *C Monteiroae*, *C radicans* en *C woodii*.
G. D. D.

Euphorbia Schimperi Presl.

(Naar aanleiding eener vraag).

Deze Euphorbiasoort is afkomstig uit Zuid-Arabië en vormt volgens den plantenzieker Schweinfurth in de nabijheid der stad Aden en meer landwaarts bij Diobla, dichte, veelvertakte bosschen van ongeveer anderhalven meter hoogte.

Dat ze bij ons in de koude kas en dus ook in de gewone huiskamer gekweekt kan worden, bewijst al direct het feit dat men ze bij Amara tot 2000 M. boven den zeespiegel aantrof.

In onze kassen vormt *Euphorbia Schimperi* onregelmatig vertakte struiken van ongeveer twee meter hoogte, met rolronde stengels ter dikte van een potlood. De kleine, 1 cm. lange bladeren, zijn smal, gespist en langs den stengel terruggebogen. Aan den top der stengels bevinden zich de tot een schermvormige bloeiwijze vereenigde bloemen, waarvan de middelste zittend is, terwijl de anderen, ten getale van 4 tot 6, gesteelde zijn. Deze bloemen, die evenals van de meeste Euphorbiasoorten weinig te beteekenen hebben, verschijnen spoedig en zijn van wit bewimperde schutbladen begeleid. De voor Euphorbia's kenmerkende honigklieren zijn bij *E Schimperi* meestal ten getale van 4 aanwezig en geel gekleurd.

In onze verzameling ziet men *E Schimperi*, welke door de Arabieren met den naam „er' er" betiteld wordt, zeer weinig en, hoewel er ongetwijfeld mooiere Euphorbiasoorten zijn, toch verdiende zij, wegens haar lichten groei en tamelijke hardheid, meer gekweekt te worden.

G. D. D.

Personalia.

(Ds. L. M. de Boer †).

Ds. L. M. de Boer, predikant bij de Ned. Herv. Gemeente te Hulst, een bekend en kundig cactusverzamelaar, is begin Augustus op 76-jarigen leeftijd overleden.

Ontegenzeggelijk was Ds. de Boer een der oudste liefhebbers; een halve eeuw lang heeft hij, trots zoo nu en dan gewijzigde begrippen met betrekking tot de mode, welke ook in de kamerplantencultuur een woordje meespreekt, de sympathie voor zijn gesteelde vrienden niet verloren en steeds vol toewijding zijn beschikbaren tijd aan hunne verpleging ten beste gegeven.

Als zoodanig heeft hij gedurende een reeks van jaren, dat de liefhebberij voor vetplanten in ons land zoo goed als geheel gedoofd was, menigeen vol bewondering zijn collectie getoond en zonder twij-

fel is hij een der weinigen geweest die de vetplantenliefhebberij in ons land op het peil van thans gebracht heeft.

Hij ruste in vrede !

G. D. D.

Echinocactus gibbosus D. G.

(= *Echinocactus platensis* Spegazz).

Deze zeer donkergroene matig bestekelde, uit Zuid-Argentinië afkomstige *Echinocactus*, mag in geen verzameling ontbreken en wel omdat hij den liefhebber den geheelen zomer door schoone bloemen schenkt en hem tot grootere liefde voor de cactussen aanspoort.

De sierlijk beschubde groene knoppen vertoonen zich de een na den ander, om zoo op een warmen dag de plant te sieren met een 4 à 5 cM. grooten witten bloem, welke ongeveer twee a drie dagen duurt, om dan weer gevolgd te worden door zijn medeknoppen. Zijn er een twee- of drietal bloemen tegelijk open, dan is er van de plant zelf weinig of niets meer te zien.

Echinocactus gibbosus, ook wel als *Echinocactus platensis* in den handel, bloeit reeds als zeer jonge plant.

Terwijl ik dit schrijf, heb ik er op mijn kweekerij zelfs een in bloei die nauwelijks anderhalve cM. hoog is. Bij lichte bloeibaarheid is zij tevens zeer sterk en zal ook bij veel gieten niet gauw weggroten.

Kweekerij „Duinoord" Den Haag.

TH. JANSEN.

Mededeelingen.

RECTIFICATIE. In no. 1 van ons orgaan is een zetfout blijven staan. Zoals onze lezers wel begrepen zullen hebben, werd achter *Echinocactus Ottonis* ten onrechte L. 80 vermeld ; dit moet zijn *L. en O.*, de afkorting van de auteursnamen *Link*, (professor in de botanie te Berlijn 1769—1851) en *Otto*, inspecteur van den Botanischen tuin aldaar. Samen beschreven zij vele nieuwe Cactussoorten.

CONTRIBUTIE. Van een paar leden ontvingen wij tot heden de toegezegde contributie nog niet; allicht zal de vacantiетijd hier schuld aan hebben. Wij waren zoo vrij bij dit nummer een ingevuld post-wisselformulier te voegen en verzoeken dringend het bedrag even aan onzen Penningmeester te willen overmaken.

Verder zijn er nog eenige vetplantenverzamelaars die zich nog niet als lid onzer vereeniging opgaven. Ook bij dezen sloten wij een post-wisselformulier in en vertrouwen dat dit alsnog een aanleiding moge, zijn om lid te worden. Ziet men voor zich zelf niet zooveel voordeel in het lidmaatschap, laat men het dan doen om de jonge vereeniging te steunen. Met algemeene medewerking, zoowel financieel als door propaganda en schriftelijke bijdragen kan iets van blijvenden aard tot stand worden gebracht.

G. D. D.

Speciale cultuur van Cactussen.

TH. JANSEN - DEN HAAG

Koningin Emmakade 148 - Telefoon 2556.

Boekwerken op 't gebied van cactussen.

Vraagt prijsopgaaf!